

Pr kapitola 1.

[1] Přísloví Šalomouna, syna Davidova, krále Izraele, [2] jak poznat moudrost a kázeň, jak pochopit výroky rozumnosti, [3] jak si prozíravě osvojit kázeň, spravedlnost, právo a přímost, [4] aby prostoduší byli obdařeni chytrostí, mladík poznáním a důvtipem. [5] Bude-li naslouchat moudrý, přibude mu znalostí, a rozumný získá schopnost [6] porozumět přísloví a jinotaji, slovům mudrců i jejich hádankám. [7] Počátek poznání je bázeň před Hospodinem, moudrostí a kázní pohrdají pošetilci. [8] Můj synu, poslouchej otcovo kárání a matčiným poučováním neopovrhuj. [9] Budou ti půvabným věncem na hlavě a náhrdelníkem na tvém hrdle. [10] Můj synu, kdyby tě lákali hříšníci, nepřivoluj! [11] Kdyby tě přemlouvali: "Pojď s námi, vražedné úklady nastavíme, počíháme si na nevinného bez důvodu, [12] pohltněme je, jako podsvětí pohlcuje živé, bezúhonní budou jako tí, kdo sestupují do jámy, [13] přijdeme si na rozličný drahocenný majetek a domy kořistí si naplníme, [14] spoj svůj úděl s námi, budeme mít všichni jeden měšec" - [15] můj synu, nechoď s nimi jejich cestou, zdržuj svou nohu od jejich stezky, [16] neboť jejich nohy běží za zlem, pospíchají prolévat krev. [17] Je zbytečné sypat pod síť, když to každý okřídlenec vidí. [18] Oni však strojí ty vražedné úklady proti sobě, číhají na vlastní duši. [19] Takové jsou stezky všech, kdo za ziskem se honí; ten stojí své pány život. [20] Moudrost pronikavě volá na ulici, na náměstích vydává svůj hlas. [21] Volá na nároží plném hluku, pronáší své výroky u vchodů do městských bran: [22] "Dokdy budete, vy prostoduší, milovat prostoduchost, dokdy posměvači budou mít zálibu v posmívání, hlupáci poznání nenávidět? [23] Obrátte se, když vám domlouvám. Hle, nechám na vás proudit svého ducha, uvedu vám ve známost svá slova: [24] Protože jsem volala, a vy jste odmítali, ruce jsem vztahovala, a nikdo na to nedbal, [25] každé mé radě jste se vyhýbali, nedali jste na mé domlouvání, [26] i já se budu smát, až budete v bídě, budu se vysmívat, až na vás přijde strach, [27] až na vás přijde strach jako ničivá bouře a vaše bída se přizene jako vichřice, až na vás přijde soužení a tíseň. [28] Tehdy mě budou volat, a neodpovím, budou mě hledat za úsvitu, a nenaleznou, [29] protože měli poznání v nenávisti a bázeň před Hospodinem si ne zvolili, [30] nedali na mou radu, každou mou domluvu znevážili. [31] Budou jíst plody své cesty, přesyť se svými plány. [32] Prostoduché zavraždí jejich odmítavost, hlupáky zahubí jejich netečnost. [33] Ale kdo mě poslouchá, v bezpečí bude bydlet a žít klidně, beze strachu z něčeho zlého."